

Νοσηρά φαινόμενα, διαπλοκή και νομοθετικό πλαίσιο

Τα τελευταία χρόνια δυστυχώς, βιώνουμε τον εξευτελισμό μιας κοινωνίας της οποίας η πρωταρχική στόχευση συνίσταται στον προσπορισμό εύκολου εισοδήματος ακόμα και παράνομου πλούτου. Συχνά, η πραγματοποίηση αυτού του «στόχου», δηλαδή η απόκτηση σε σύντομο χρονικό διάστημα εύκολου πλούτου και η εν συνεχεία διάχυσή του στην πολυτελή δια-



ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ

**ΝΙΚΟΛΑ
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ**

*Δικηγόρου -
Υποψήφιου
Προέδρου ΔΣΑ*

βίωση των ιδίων και των οικογενειών τους, δεν επιτυγχάνεται συνήθως με νόμιμα μέσα. Ως επί το πλείστον, αποτελεί το αποτέλεσμα υπέρβασης, άλλοτε κεκαλυμμένα και άλλοτε αποκάλυπτα, των νομικών κανόνων που έχει θεσπίσει η πολιτεία. Στα πλαίσια λοιπόν αυτής της νοοτροπίας και του κυρίαρχου πνεύματος που ενυπάρχουν στην κοινωνία μας, αναφύονται αναπόφευκτα οι πάσης φύσεως και μορφής παράνομες συναλλαγές και η συνακόλουθη αδιαφάνεια στις σχέσεις και δραστηριότητες μεταξύ των οργανωμένων οικονομικών συμφερόντων και των οργάνων της πολιτείας. Η ανυπαρξία διαφάνειας λαθροβιοί όχι μόνο στις δραστηριότητες του Κράτους και των Δημοσίων Οργανισμών αλλά έχει διαχυθεί σχεδόν σε όλες τις οικονομικές δραστηριότητες. Τα νοσηρά φαινόμενα που αναφέρονται σχεδόν καθημερινά στον τόπο μας, όπως τα φημολογούμενα "λαδώματα" στην υπόθεση SIEMENS, τα ομόλογα και οι υποκλοπές, η υπόθεση Ζαχόπουλου

κ.ο.κ. αναδεικνύουν την απροθυμία της πολιτικής εξουσίας να κυθεί άπλετο φως και να αποκαλυφθεί η διαπλοκή αυτής με τα οικονομικά συμφέροντα του τόπου, καθώς επίσης και την επιρροή που ασκούν τα τελευταία στην ομαλή και απρόσκοπτη λειτουργία των θεσμών για την αναζήτηση της αλήθειας και την αποκάλυψη της διαφθοράς στο δημόσιο βίο. Νομοθετικό πλαίσιο για την αντιμετώπιση αυτού του φαινομένου φαίνεται να υπάρχει, αλλά από τα πολλαπλασιαστικά συμπτώματα που επισυμβαίνουν τελευταία στον τόπο μας φαντάζει να είναι ανεπαρκές και ανισοτελές. Επιβάλλεται λοιπόν, χωρίς καθυστέρηση, τον συγκεκριμένο νομοθετικό μας πλαίσιο να επαναμελετηθεί, να ενισχυθεί, ενδεχομένως και με ρυθμίσεις που ισχύουν σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες και να καταστεί πιο αυστηρό και περισσότερο αποτελεσματικό. Στην συνέχεια πρέπει να στρέψουμε με σοβαρότητα την προσοχή μας στη Δικαστική Εξουσία. Η Δικαστική Εξουσία, που θεσμικά είναι ταγμένη, να εφαρμόζει το Νόμο πρέπει να προστατευθεί από οιοσδήποτε πιέσεις και παρεμβάσεις.

Η υπέρτατη αυτή εξουσία πρέπει να προστατευτεί όχι μόνο φραστικά αλλά πραγματικά, ώστε να μείνει ανεξάρτητη και ανεπηρέαστη από τις εξωθεσμικές παρεμβάσεις, την οικονομική εξουσία αλλά κυρίως από την πολιτική εξουσία. Προς την κατεύθυνση αυτή λοιπόν, ο Έλληνας Δικαστής πρέπει να οπλιστεί από την Πολιτεία με ισχυρό πλέγμα προστασίας κατά της οποιασδήποτε εξωθεσμικής παρέμβασης. Συγκεκριμένα λοιπόν, ο Έλληνας Δικαστής πρέπει:

- Να είναι και να αισθάνεται απερίσπαστος στο έργο του.
- Να εργάζεται σε σύγχρονους εργονομικά κατασκευασμένους χώρους.

- Να έχει επαρκή γραμματειακή υποστήριξη.
 - Να αμείβεται με υψηλές αποδοχές ώστε να μη δελεάζεται από προτεινόμενα οικονομικά ή άλλα δέλεαρ.
 - Να καλυφθούν οι οργανικές θέσεις των Δικαστών και των συνθέσεων των Δικαστηρίων.
 - Να θεσμοθετηθεί μόνιμη διαδικασία εξόδου από το σώμα των ανίκανων, αδιάφορων και επίορκων Δικαστών.
 - Η διαδικασία των προαγωγών και των μεταθέσεων να διέπεται από αυστηρούς αντικειμενικούς και αξιοκρατικούς κανόνες και αρχές. Ο προαγόμενος ή ο μετατιθέμενος Δικαστής πρέπει να είναι ικανός, ώστε να ανταποκριθεί με επιτυχία στα νέα του ανώτερα καθήκοντα και τη νέα του θέση, με βάση τα προσωπικά του προσόντα και με κριτήριο το έργο που έχει επιτελέσει.
 - Η επιλογή των Προέδρων και Αντιπροέδρων των Ανωτάτων Δικαστηρίων και των επικεφαλής των ανεξάρτητων Αρχών να μην γίνεται με απόφαση της πολιτικής εξουσίας.
 - Τα αστυνομικά τμήματα, που διενεργούν προανακριτικές πράξεις, πρέπει να ενισχυθούν με μόνιμο Δικηγόρο, νομικό σύμβουλο, ώστε να αποφεύγονται τα λάθη, οι παραλείψεις και οι πλημμέλειες που παρατηρούνται μέχρι σήμερα στην προανακριτική διαδικασία και να προστατεύονται τα ανθρώπινα δικαιώματα.
- Εφόσον λοιπόν θεσμοθετηθούν αυτά τα μέτρα και ενδεχομένως και άλλα που θα προταθούν, τότε θα κριθεί αν πράγματι η Δικαστική Εξουσία θα μπορέσει να ανταποκριθεί στο θεσμικά συνταγματικό της ρόλο και στην προσδοκία του Έλληνα πολίτη, ώστε με τη σειρά του να ανακτήσει μαζί της σχέση εμπιστοσύνης και να αναβιώσει η γνήσια ελπίδα δικαιοσύνης του από αυτή.